

Samé RETRO: Jiránek, Kubal, Bordighera, Emil aj!

3. 5. 2007

původník / **Aktivní Poláci...** * Ze Slovenska / **Vzpomínka na Ďuržu; Vzpomínka na Kubala; Vzpomínka na Prešov** * Kdy Kdo Kde

E-GAG

Co Jak (a) Proč... / Hofman - Hořice - Hospoda; **Fór pro FOR** - uzávěrka se blíží; **Topor** v Praze * **Citát týdne** / K. Steigerwald o **I. Mládkovi** * **Slovník Katalogů** / „B“ jako Salon **Bordighera** (Itálie) * **Malá recenze na...** / Vernisáž Salonu **Laudábilis I. Hanousek *65** * **Ze světa** / Turecko, USA, Čína, Srbsko * **Časopisy** / **Canavar** (Turecko); **KIKS** (Srbsko) * **Aktuálně** / **Barták**: * **Komiks-News #22** * **Výsledky** / Čína, Srbsko * **Pro-na, Španělsko, Chorvatsko, Makedonie** * **KALENDARÍUM** * s **VI. Jiránkem** (Il.) * **Do archivu** / **Emil Stadiónu 1987/8** *aj.

Ton Smits Prize!

pozice / Ukrajina, Či-

Dokument / Rozhovor

ČUK vydává **GEK** * týdeník České unie karikaturistů * **V. ročník** * (zprávy ČUK č. **224**) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 07 / 18

KRESBY V TOMTO ČÍSLE: GLUSZEK; AYGUN; OZER; FRACKIEWICZ; WEI; GRAFF; KUBAL; TOPOR; PEYNET; MOSER... AJ.

původník / Jak je tomu na severu? Aneb Poláci vystavují, slaví a oslavují...

Vlevo vidíte Gluszekův vítězný fór z Číny

Co dodat? Že Jerzy Gluszek není v zemi sám, kdo se činí na poli cartoons.

Známy polský karikaturista Szczepan Sadurski kreslí na živo (přímo na obrazovce) už ve třetím pořadu, vysílaném na polském 2. TV-programu. Tentokrát jde o zábavné komentáře pro „Dookola siebie“. Na večeru čarů a magie se v 25. 4. v Olštýně předváděl rovněž „na živo“ Zbigniew Piszczako. A „Čtyřka bez kormidelníka“ (A. Graniak, Sl. Luczyński, H. Cebula, J. Frackiewicz) posílená o B. Belniaka doveslovala vystavovat do Gorlic (až do 25. 5.)

Velkou slávu zažili také v Siedleci, kde se v pátek 27. 4. otevřely během jedné hodiny hned dvě výstavy „rysunkow satyrycznych“ jednoho autora - Ireneusza Parzyszka. Trojnásobný držitel „Zlaté Szpilky“ z 80. let má doma desítky cen z mezinárodních soutěží a na osm set výstav - a jeho mohutné dílo o hodně překračuje běžné vtípkování pro noviny...

A samozřejmě je tu velká sláva pro **Jerzyho Gluszeka**, našeho známého z Fór pro Foru (a také z Humorestu, kde převzal své už

druhé pražské ocenění). Nyní ho objevili v Číně, kde získal GRAND PRIZE (Velkou cenu) se svým vtípem (viz obr) v přetěžké konkurenci 1726 cartoonistů z celého světa v 5. ročníku LM International Cartoon Competition. Dva „zasloužilí“ Poláci - Robert Szecówka - ROBS a Zbigniew Jujka (každý zvlášť) - v máji vystavují v německém Hamburgu...

Poláků - i těch cartoonistických - je nejméně třikrát víc než těch českých. Ale zdá se, že jsou více než jen třikrát tak aktivní, než to svedeme v České republice my. Ale třeba je to jen dojem - konečně už z tohoto GAGu se dozvíte i o počinech našich karikaturistů... (MH-ih)

„HO-HO-HO-HU!“ - aneb „Hořická Hospoda s Hofmanovým Humorem“

Od konce dubna mají obyvatelé **Hořic v podkonoší** důvod k radosti. Po delší přestávce opět zahájí provoz milovaná restaurace Formanka. Kromě zcela nového zařízení a krásné servírky je však čeká ještě jedno překvapení. Celý sál, včetně výčepu je vyzdoben kresleným humorem **Zdeňka Hofmana**. Deset velkoformátových kreseb je důkazem, že se stále najdou příznivci kresleného humoru. Útulnou hospůdku naleznete v centru města u náměstí. (Gag)

Na snímku vlevo: Mistr začíná kreslit obrysy. Napravo už je vše v barvě, umělá ledvina se blíží, zajíc bude na víně a kreslíř hlásí majiteli: Je domalováno. A je vymalováno!

Slovensko / Osirelý Povážsky čtyřlístek zavzpomínal na Ďuržu

Výstava „Osirelý Povážský štvorlístok spomína na Mira Ďuržu“ se konala v Piešťanoch, v tamním známém Kursalone. Před vernisází tři členové čtyřlístku kreslili (i za Mira Ďuržu) divákům obrázky - samozřejmě zdarma (viz snímek). Jeden z vystavujících slovenských karikaturistů k tomu pro GAG napsal:

*„Počasie bolo priam nádherné. Terasa Kursalonu touto aktivitou prilákala zvedavcov zo širokého okolia. Od 15,00 do 17,00 hod. kresliari: **Vojto Haring, Vlado Pavlík a Fero Bojničan** „naživo“ tvorili portréty a karikatúry rôznymi technikami (uhol', fixy, ceruzy). Vlado Pavlík predvádzal expresnú kresbu, ktorou by sa mohol zapísať do Guinnessovej knihy rekordov. O 17,00 hod. bola otvorená výstava ostatných troch autorov a Mira Ďuržu. Všetci traja si zaspomínali na svoje prvé stretnutie s pánom majstrom kresleného humoru Miro Ďuržom a neskoršiu spoluprácu. Vojto Haring bol Mirovi ako brat, Vlado Pavlík, Mirov kolega a Fero Bojničan, jeho „krsňa“ (karikaturistické). Mira aj nazýval krsný otec. Akciou sme si spomenuli na veľkého autora, vynikajúceho priateľa a vzácneho človeka Mira Ďuržu v rámci svetového dňa humoru 1. apríla.“* (FB)

Na snímcích jsou uvedení tři „povážští kreslíři“ v pilné práci (a Miro Ďurža v zastoupení manželky Marty).

Humoristické časopisy I. / Canavar (Turecko)

Vpravo vidíte obálku dalšího z časopisů, které rozveselují maloasijské čtenáře. Canavar je měsíčník a zájemce o podrobnější prostudování jeho obrazové části (o textu si asi těžko něco hlubšího pomyslíme) odkazujeme na internetovou adresu <http://www.e-canavar.com> - kde lze veselým sešitem - očíslovaným šestkou - virtuálně zalistovat...

Dokument / Jiránek v Reflexu - 2. část

(Autor Karel Hvížďala mezitím poskytl e-GAGu původní, nezkrácenou verzi rozhovoru s Vladimírem Jiránkem, takže - na rozdíl od minulé - se tato 2. část liší od té publikované v Reflexu!)

O naslouchání a blízkosti k novinám - rozhovor s Vladimírem Jiránkem

To je zajímavé, že noviny byly tak špatné, a přesto tě přitahovaly ...

Potřebu být blízko novin jsem měl. Mě noviny asi vždycky přitahovaly, ale pochopitelně ne ty noviny, které jsem viděl, když jsem dospíval. Ve třinácti jsem objevil u tety pod gaučem pečlivě uložené staré noviny: Peroutkovu Přítomnost a Dnešek. Byl jsem najednou otřesený tím setkáním se skutečnými novinami, které sice už byly zažloutlé, ale cítil jsem, že to jsou opravdové noviny. Teta asi také, a proto je schovávala přes celou válku i za komunistů. Samozřejmě ty noviny, které tu vycházely, když mně bylo osmnáct, mě vůbec nezajímaly, ale naopak, když jsem viděl pár uschovaných starých čísel, řekl jsem si, že s těmi lidmi, které ty noviny dělali, bych chtěl být. A tuhle potřebu, být blízko novin, mám dodnes. Nemám potřebu tam pracovat, ale ta blízkost je pro mě důležitá. V sedmdesátých letech jsem dělil čas mezi kreslený film a Mladý svět, protože tam sídlil zbytek genia loci. V tom domě v Panské ulici v Praze pracoval už Egon Erwin Kisch, sídlil tam Prager Tagblatt. Ale o práci v novinách se mi nemohlo tehdy ani zdát a ani mě to nenapadlo.

Vraťme se k ekologii, jak jsi se k ní vlastně dostal?

To bylo někdy v polovině sedmdesátých let, kdy toto hnutí dávali dohromady dva lidé: Josef Velek a Mirek Martiš. Velek zemřel a Mirek šéfuje Ústavu krajinné ekologie. On se již tehdy snažil chránit krajinu. Díky těmto lidem jsem procestoval Severočeský uhelný revír, zdevastované vesnice na severní Moravě, ale také pravý opak, nádherně zachovalé malé vesnice na jihu Moravy. Hodně jsem se tomu věnoval a udělal jsem na to plakát s brontosaurom, který nejprve nechťeli vůbec pustit. SSM protestoval, že jde o západní, protisocialistickou ideologii. Ekologové byli tehdy ještě horší než existencialisté, ač jejich činnost neměla vůbec politický rozměr. Jejich aktivita byla spíš vědecká a zcela bezelstná. Organizovali různá setkání: jednou v podkutaném zámku Jezeří, příště v Buchlově, já pro ně připravil narychlo výstavku kreseb, prošli jsme pár zajímavých lokalit, kde se vyskytovaly chráněné kytky a já opět tiše naslouchal, protože jejich zájem souzněl s mým vztahem ke krajině, který byl ve mně zakódovaný od čtyř či pěti let. S respektem jsem naslouchal jejich znalostem a přitom jsem pozoroval a srovnával. Byla to moc pěkná setkání, zcela apolitická, ale stejně jsem byl několikrát v Bartolomějské na výslechu.

A co na tobě estébáci chtěli?

Věci, které se publikovaly v Mladém světě většinou vzbudily nevoli u ideologické nomenklatury na ÚV KSČ. Dodnes si pamatuji na to, jak mě vodili dlouhými chodbami, kde byly spousty zamřížovaných dveří, které za mnou vždy pečlivě zavírali na klíč. Nakonec jsem se dostal vždy do nějaké místnosti, kde byl jeden zlý a jeden hodný estébák a chtěli vědět, kdo nás platí. Já jsem měl ale tehdy bojovnou náladu, protože jsem věděl, že mám pravdu. Když už to bylo asi počtvrté, co jsem tam měl jít na výslech, dal jsem si na Perštejně panáka a když ten zlej na mě začal rvát, že oni dobře vědí, že nás platí CIA, vzmužil jsem se a důrazně jsem řekl: Pane, s vámi se vůbec bavit nebudu, protože nevíte o čem mluvíte, buď mi zavoláte

někoho, kdo ví o co jde, nebo okamžitě odejdu. A to zapůsobilo. On se lekl, vystřídal ho ten hodný, omluvil se a vyprovodil mě ven. Od té doby mně dali pokoj. Dodnes si ale pamatuji ten nařvaný prázdný obličej plný násilí. Na zlé lidi jsem citlivý. Když poznám, že je někdo zlý, něco se ve mně vzepře a vím, že se najednou musím bránit. Na zlo a tupost jsem alergický. Mám určitý radar na to, že takové lidi poznám dost rychle. A oni bohužel nezmizeli s nějakou demokracií. Dobro a zlo tu je od počátku světa a jen v každé době nabírá různé formy.

Čemu jsi naslouchal po ekologii?

Já měl vždycky těch zájmů víc a zajímaly mě principy a život jako takový. Scháněl jsem zakázané knížky, přečetl jsem si konečně Orwela, Stewarta Milse Mocenskou elitu. Pár základních věcí, ke kterým se člověk tehdy na univerzitě nemohl dostat. Snažil jsem se dát si dohromady trochu členitější mozaiku obrazu světa a nesoustředit se jen na kreslený film. Možná bych mohl dokonce říci, že jsem se pokoušel dát dohromady nějakou skládačku, která by dávala smysl. A tu jsem si skládal z toho, čemu jsem naslouchal a co jsem našel při svém brouzdání po antikvariátech. Vždycky mě to pudilo hledat něco, co třeba přímo není zakázané, ale co není doporučené. Takhle jsem si třeba objevil knížky Karla Horkého, prvorepublikového politického kritika. Klíčová knížka pro mě byla Sekera věčně zaťatého Ludvíka Vaculíka, kterého čtu dodneška. Nevynechal jsem jediné jeho Poslední slovo v Lidových novinách. Nikdy si to neodpustím a přemýšlím o tom. Když jsem si ale přečetl jeho Sekeru, tak se mi rozsvítilo: dodnes si pamatuji z té knihy scénu, v níž nějaký člověk jde za reportáží a cítí bezútěšnost krajiny, po které kráčí a ptá se sám sebe, proč je tak zdevastovaná a dochází k závěru, protože je ničí.

Celou dobu hovoříme o naslouchání. Čemu jsi naslouchal v osmdesátých letech? Co tě tehdy ovlivnilo?

Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let bylo pro mě klíčové setkání s Láďou Jehličkou. Tomu jsem naslouchal v nakladatelství Vyšehrad a v korektorně Melantrichu. Nikdy nevykládal o svých zážitcích z koncentráků, kde strávil dvanáct let. Toto setkání bylo pro mě významné, protože jsem měl pocit, že mě měl rád, i když tehdy jsem byl dost rozháraný, potřeboval jsem se postupně odpoutat od společnosti, v které jsem se pohyboval. Pro mě bylo daleko vzácnější strávit hodinu s Láďou Jehličkou a starými redaktory na Karlově náměstí v Praze, než se zúčastnit večírků, které pořádal Zdeněk Podskalský a kterým říkal plesy pro snoby. Byla to intelektuální provokace, ta myšlenka nebyla sama o sobě špatná, ale cítil jsem, že to není moje parketa, že tam nemám co dělat. Já vím, proč to dělal, chtěl restaurovat jistou noblesu společenského chování, ale většina lidí, zvláště mladých, to nedokázala domyslet a jen se vymaškařila a vedla nesmyslné řeči. Daleko podstatnější byla pro mě každá věta, kterou řekl Láďa Jehlička, protože mi ilustrovala podstatnější dobu: sice nějak souvisela s koncentráky, ale nikdy nebyla drastická, protože měl velký nadhled a zároveň smysl pro humor. Díky němu jsem poznal moji ženu Evu, a to byl pro mě klíčový zlom v životě. A zároveň to byla doba, kdy jsem viděl, že mi docházejí síly a cítil jsem, že ztrácím půdu pod nohama. Věděl jsem, že musím někoho potkat, a to se stalo. Potřeboval jsem do života dostat řád a uvědomit si, co ještě chci a můžu udělat.

Kdy jsi začal v osmdesátých letech pociťovat blížící se změnu, a jak se to projevovalo v tvé kresbě?

Někdy od roku 1987 jsem pociťoval, jak ten režim slábne, a to se dalo zaslechnout i třeba v Mladém světě. Tam se začalo mluvit volněji, ale já jsem si přesto dával pozor, protože jsem lidem moc nevěřil. Dost otevřeně jsem hovořil jenom s Pepíkem Velkem, i když se naše cesty rozešly, protože on si myslel, když ovládne jazyk vládnoucí garnitury, že dokáže něco prospěšného. Na to jsem mu říkal, že do toho s ním nejdu. To byla taková doba, kdy jsem mohl publikovat jen v Mladém světě a odborných časopisech jako byla Živa nebo T-magazín. V Mladém světě jsem se trochu pokoušel zaznamenat, jak se poměry uvolňují, šlo o kryptopolitické kresby, ale zároveň to byla doba, kdy jsem si začal zase dělat kresby do

šuplíku a v nich se již začaly objevovat lehce identifikovatelné archetypy, i když nešlo o konkrétní osoby. Vyšel mně z toho jistý typ idiota, který tehdy tady vládnul a tuto zemi ničil. Byla to doba, kdy jsem se snažil kresbou rozpoznávat příznaky uvolňování a borcení.

Kdybychom nějak pojmenovávali tvé hlavní postavy, mohli bychom snad říci, že jsi začal chlapíkem bufetákem, pak přišel ošuntělý intelektuál s ohrnutým límcem a později nomenklaturní blb. Souhlasíš s tímto dělením?

Ano, ale existuje ještě pojem časová smyčka. Nomenklaturní figury se mi do kresby vracely z doby, kdy jsem koncem šedesátých let seděl v redakční radě Reportéra a často chodil do Literárních novin a kreslil je na koleně pro ně. Můj rukopis z osmdesátých let je vyvrážděnější, ale má potřeba vytvořit již tehdy archetyp nomenklaturního blba je evidentní.

Kdy se ti do kresby vloudil poprvé konkrétní obličej? Pamatuješ si na to?

Za to můžeš ty! Já jsem na to vůbec nepomýšlel, ale když ses v Čechách objevil poprvé, říkal jsi mi, že se musím naučit kreslit konkrétní osoby. Pamatuješ si na to?

Ne! Ale pamatuji si, kdy to bylo: přijel jsem jako reportér s německou televizí Rias a bylo to 10. prosince 1989... Tehdy jsme s kameramanem Janem Kerhartem natáčeli kus pořadu i o tobě a ty jsi nám na počkání kreslil obrázky pod titulkou...

To si zase nepamatuji já, ale vím moc dobře, že jsem se zprvu tvému nápadu bránil. Z kreseb, které jsem si dělal do šuplíku, jsem 10. září 1989 udělal výstavu U Melouna v Jilské ulici v Praze, to se rozkřiklo a tísnily se tam davy. Městský tajemník tam poslal nějakého pohůnka a ten řekl, že té „glasnosti“ je tam nějak moc. To slovo dnes už nikomu nic neříká, ale tenkrát to bylo v jejich řeči označení pro jisté uvolnění. Provozovatel galerie se ale nezalekl, neposlouchal ho a nevyndal ani jednu kresbu. Možná, že už tam by se také našly figury, které by se daly při troše snaze identifikovat, i když nešlo o karikatury. Než ale vznikne nějaká karikatura, musím takové lidi nějakou dobu pozorovat, poslouchat, a teprve pak si troufnu na zkratku. Nikdy jsem na to nešel akademicky, tedy od realistické kresby, kterou bych zhušťoval. Ale jakmile se objevili v politice lidé, kteří byli osobnostmi, individualitami a působili na mě příznivě, dalo se jim naslouchat, protože jejich jazyk byl v souladu s tím, co jsem si myslel, tak se ve mně začala ze sesbíraných dojmů utvářet zkratka, kterou jsem dostal do jedné linky.

Skoro celá tvá devadesátá léta jsou poznamenána karikaturou. Jak bys datoval dobu, kdy karikatura z tvých kreseb zase zmizela a proč?

V době, kdy jsem se učil kreslit figury, které se diametrálně odlišovaly od nomenklaturních, zaměnitelných typů, jsem zároveň prožíval období, kdy jsem se potřeboval s něčím identifikovat, co nemělo nic společného s komunisty a trvalo mně několik let, než jsem si poskládal v sobě obraz zákulisí praktické politiky. A to sehrálo hlavní roli v tom, že jsem postupně ubíral od ztvárňování konkrétních osobností. Taky to souviselo s tím, že jsem si něco přečetl, protože do roku 1989 se o politologii prakticky nic nevědělo, už také proto, že do té doby se tady žádná politika neprovozovala. Když jsem si po pár letech dalšího naslouchání dal trochu dohromady svou představu, jak politika ve skutečnosti funguje, konkrétní osobnosti začaly v kresbě ustupovat do pozadí a v mé hlavě nabývaly vrchu úvahy, které by někdo mohl nazvat moralistní. A tyto úvahy mě vedly postupně k tomu se víc než konkrétními lidmi zabývat tím, co se jmenuje atmosféra společnosti. Díky tomu se mně dostávaly a dostávají do kresby spíš zhuštěné úvahy o tom, jak se tady žije. Kdo tady žije a kdo se tu nechává oblnout kampaněmi, kdo je přízrůbivý a kdo je naopak ve svých názorech zarputilý.

Nezdá se ti, že jde zase o další časovou smyčku, že místo nomenklaturního blba máš nyní v kresbách blba posttotalitního, ale v podstatě je to ten samý člověk...

Tohle je kardinální problém. Když jsem zkoumal zákulisí současné politiky, zkoumal jsem kolik lidí, kteří jsou dnes na výsluní, by mohlo fungovat bez jakékoliv změny v minulém režimu. Tady rozhodují o přidělování peněz, což je skutečný výkon moci, zřetelní gauneři, šibři a lidé, kteří jsou propojení ještě z minulého režimu. Tito lidé na sebe přibalují další a

mění je ke svému obrazu. Proto se na výkonu skutečné moci podílí podobný typ lidí, jako byl nomenklaturní blb. Nabídne-li někdo tomuto typu rychlé peníze, považuje cenu, kterou za to platí, pro sebe za velice výhodnou, protože to nejsou lidé, kteří jsou schopní uvažovat v morálních kategoriích.

To je tím, že svou integritu a identitu si nechrání, na rozdíl třeba od paní režisérky Heleny Třeštíkové, která zřejmě právě kvůli tomu tak rychle z politiky zase odešla...

Ani nemají potřebu o těchto pojmech uvažovat. Takovým lidem se pak vede velmi dobře, ale tak to je už od starého Říma. Bez nepotizmu nemůže asi žádný státní útvar fungovat, i když funguje špatně. Tito lidé se dostanou vždycky nahoru, když se poměry usazují a politika se proměňuje ve fungování moci. Vzpomeň si, že jsme taky na počátku používali jiný slovník: hovořili jsme o svobodě, demokracii, lidských právech, o Evropě a postupně hovoříme o moci a jejím praktickém výkonu a dokonce proti Evropě. A to je spojeno s tím, že se najednou v politice a na obrazovce začali objevovat lidé, kteří se mi nelíbili, z kterých jsem najednou cítil nízkost. Nikoliv původu, ale lidskou nízkost. Těm vůbec nejde o osud této země. To jsou lidé, s kterými bych si vůbec nepovídala a s kterými bych se nechtěl vůbec ani setkat. A tady pro mě začalo trápení, protože noviny ode mne očekávaly, že figury, které jsou vidět při výkonu moci, se objeví v kresbě, ale to nešlo.

Proč to nešlo?

Protože, když jsem se je pokoušel nakreslit, dostával jsem křeč do ruky. To jsou lidé ze suterénu, kteří berou výkon moci jako zadání zaplatit si správné lidi, aby je udrželi ve funkcích. Jsou to buď psychopatičtí jedinci, nebo úplní primitivové až gauneři. Považuji úkol se takovými lidmi zabývat za něco, co mě uráží. Naštěstí mám v tomhle volnost, o které jsem nikdy netušil, že bude v Česku existovat. Mám dojem, že dnešní politiku ovládají hlavně lidé nízcí duchem i pojetím morálky či etiky. To jsou slova, která jim vůbec nic neříkají. A když je někdy nakreslím, tak jen proto, aby věděli, že je bedlivě sleduji a naslouchám jim. Nevěnuji jim ale nikdy tolik pozornosti, aby mně mohli poškodit můj pohled na svět a víru ve skutečné hodnoty.

Naštěstí jsem v poslední době poznal několik opravdových osobností, které se pohybují v politice. Jsou to lidé pevného charakteru, kterým nechybí ani vědomosti.

Karel Hvížďala

Autor je novinář a spisovatel - psáno pro Reflex č. 15/2007

Na snímku: Vladimír Jiránek mezi svými obdivovateli na vernisáži výstavy Vico + Jiránek „Před a Po“ ve Slovenském institutu v Praze 2007

„Zátopek a my“
Památné foto z Emila Stadiónu v dubnu roku 1988 na pódiu v pražské Malostranské Besedě.

Ne, to není chyba v letopočtech, ale tak to bývalo - soutěž vrcholila v jednom roce a ceremoniál se konal v tom příštím. Před těmi 19 lety to bylo na povelikonoční úterý!

S hliněným Emilem se drží za obě ruce Honzík **Slíva** (laureát - tatínek

byl v Americe) a kouká pod sebe na živého **Emila Zátopka**. Ten své pokleknutí komentoval, že do dřepu nemůže, takže si klekne na koleno, ale na druhé už mu to prý také nejde...

Ale pojďme popořádku, kde stojí **nahoře zleva**: Oldřich Dvořák, Emil Sourek, Ota Mašek, Jaroslav Dostál, Václav Teichmann, Jan Slíva, František Reindl (hrnčíř z Rudolfova - stálý autor celé sady trofejí), Ivan Hanousek (redaktor týdeníku Stadión, organizátor soutěže), Vladimír Michalička (ředitel Sportpropagu), František Kreuz (zástupce šéfredaktora Stadiónu). Dole v pokleku nebo v podřepu jsou opět zleva: Laco Torma, Fedor Vico, Jan Hrubý, Emil Zátopek (4-násobný olympijský vítěz, kmotr soutěže, předávající osobně ceny) Svatoslav Pokorný (z ČÚV ČSTV, za vydavatele Stadiónu), Josef Kobra Kučera (organizátor Salonů, v jejichž rámci se ceremoniál a posoutěžní výstava konaly). Na snímku chybí Lubomír Kotrha.

A ještě zajímavost - v zmíněném ročníku 87/88 se zúčastnilo Emila více než **sto československých karikaturistů!!!**

Co dodat? Soutěž karikaturistů „EMIL“ (1983 - květen 1993) byla první stálou soutěží u nás a od r. 1988 byla - jako první taková v Československu! - dokonce uspořádána jako mezinárodní (jedním z oceněných byl v tom roce Turek Eray Özbek). Na tuzemské půdě ji následoval ještě před převratem hradecký Humorest a na roli mezinárodní pak jako první Emila zastoupilo až bienále Písek v r. 1995.

(Gag - foto: **Jiří Pekárek**)

Citát na tento týden

Humorista hudebník Ivan Mládek napsal dokonalou parodii na úvahy rasistů a podobné havěti. Zveřejnil ji pod názvem Křížením národů vzniknou bastardi (...) Tato brilantní parodie byla s bouřlivou nevolí přijata některými našimi profesionálními humanisty a bojovníky za správné myšlenky a ideály. (...) Je to zábavné, ale hořké nedorozumění. Proti duchaplnému a hravému recesistovi stojí hněv nesmiřitelné bigostnosti. Zatímco Mládek šíří posměch a veselí, protistrana chce vtipálka zlikvidovat. Mládek se šklebí a vyplazuje jazyk ve jménu srandy, nejlepšího koření proti hnusu, protistrana (...) chce vyhlazovat ve jménu humanismu, pravdy, svobody.

Karel Steigerwald (MfDNES - 20. 4. 2007 - str. A8)

I na letošním programu **Světa knihy** se odehraje několik akcí věnovaných komiksu, ač to oproti loňské komiksové smršti nebudou takové hody. Hlavní událostí bude určitě návštěva nakladatele a teoretika komiksu Thierryho Groensteena (Stavba komiksu), který v pátek 4. května v pravé poledne diskutuje u kulatého stolu o postavení nezávislých nakladatelů u nás a v zahraničí. Ve tři hodiny pak odprezentuje komiks Lucie Lomové **Anna chce skočit**, který vyšel v loňském roce v jeho nakladatelství Éditions de l'An 2 a letos u nás v Meandru. V půl páté bude autorka svou knihu podepisovat, což se však už časově kryje s prezentací nikoliv ryze komiksového dílka Františka Skály **Skutečný příběh Cílka a Lídy**. V sobotu od jedné hodiny je ke 100. výročí narození Jaroslava Foglara připraveno komponované pásmo **Hoši od Bobří řeky** moderované Alfrédem Střečkem, jehož součástí bude křest stejnojmenné komiksové knihy, vystoupení Pavla Bobka a Olympicu, foglarovský vědomostní kvíz o ceny a soutěž ve vyjímání ježka z klece za účasti mistra světa v této disciplíně. Ve čtyři budou souborné vydání úspěšné komiksové trilogie **Alois Nebel** podepisovat jeho autoři Jaroslav Rudiš a Jaromír 99. V neděli v jednu pak Lucie Lomová pořádá komiksovou dílnu pro všechny, které zajímá, jak se kreslí **Anča a Pepík**, a třeba se budou chtít i kreativně zapojit. Na stánku Garamondy by měl být k vidění nový komiks Karla Jerieho **Oidipus Rex** (viz níže). Z programu bohužel vypadla autogramiáda Davida B., který by měl přijet snad na podzim u příležitosti českého vydání posledního šestého dílu jeho kultovní autobiografické ságy Padoucnice.

Vyříd'te králi Láiovi, že má syna... Tragédii řeckého dramatika Sofokla **Král Oidipus** zpracovávající starou báji o krutém životním údělu muže, který nevědomky zabije otce a ožení se s vlastní matkou, aby se naplnila hrůzná předpověď' delfské věštiny, převedl do komiksové řeči mladý komiksový výtvarník Karel Jerie. 72-tistránkové album je jednou z nejočekávanějších komiksových událostí posledních let. Dílo známé doposud jen z několika černobílých stránek v zaniklém magazínu „Pot“ Jerie významně přepracoval, kompletně vybarvil, rozdělil na kapitoly a s nadsázkou sobě vlastní ho proložil božskými dialogy a prodloužil příběh i „za oponu“. Malý český komiksový zázrak **Oidipus Rex** Karla Jerieho vydává Garamond a poprvé ho představí na Světě knihy, kde ho začne prodávat za legračních 180 korun.

Na Světě knihy bude k mání jistě i další komiksová novinka **Preacher / Kazatel 3 – Lovci** (Preacher 2: Until the End of the World). Příběh napsal Garth Ennis, nakreslil Steve Dillon, obálku namaloval Glen Fabry a přeložil Štěpán Kopřiva. K ději nakladatel BB Art uvádí: Jesse Custer měl všechno, co si farář na malém texaském městě může přát. Kromě jediného: víry. Pak do něj ale vstoupilo podivuhodné spirituální stvoření zvané Genesis, spojilo se s jeho duší a jeho život dostal poněkud nečekaně znovu smysl. A tak se vydal na chvílemi podivnou, chvílemi brutální, ale v každém pádě neobyčejnou cestu odvrácenou stranou Ameriky. Po minulém temném dramatu je tohle ryzí ennisovská oddechovka, plná sexuálních úchylek, krvavých přestřelek, neslušných slov a ryzí zábavy. Ježíš de Sade rozjíždí mejdan století, Herr Starr převrat v tajné organizaci, Jesse Custer hodlá piglovat Tulip a Cassidy chlastat. Jenže místo toho se jejich cesty zkříží – s neblahými následky pro většinu z nich.

Se Světem knihy tradičně koliduje mezinárodní soutěžní festival animovaného filmu – třeboňský **ANifest** (3. až 9. května), který je jako každý rok přátelsky nakloněn i svému chudšímu bratříčkovi – komiksu. Už předchozí ročníky nabídky několik komiksových programů. Například výstavu Komiks, obraz, animace v produkci Motu nebo workshopy v letech 2005 a 2006. Letos je v plánu tzv. **Den s komiksem**, a to v neděli 6. května, v jehož programu mají své místo samozřejmě filmové projekce (Asterix, 300 nebo Renaissance), ale také seminář spojený s workshopem nebo přednáška Thierry Groensteena. Moderátory úvodního a závěrečného večera festivalu jakož i dalších programů by měl být Jellyman a Supermanka z pera Karla Jerieho, svou premiéru si odbude výstava českého komiksového plakátu a celodenní program zakončí performance na náměstí parafrázující komiksový strip – ovšem v životní velikosti. *Vhrstí*

Pohlednice ze Slovenska / Před deseti lety zemřel Viktor Kubal

Pocta Viktorovi Kubalovi

Slovenská televízia, kanál STV2, v nedeľu 22. 4. 2007, potešil priaznivcov dobrého kresleného fil-

mu, keď do svojho večerného vysielacieho programu zaradil známy **kreslený film KRVAVÁ PANI** z archívu STV. Celovečerný kreslený film veľikána slovenskej filmovej tvorby **Viktora Kubala** (vznikol v štúdiu Slovenskej filmovej tvorby, 1980, 71 minút), ktorý nakreslil na motívy známej povesti o čachtickej hradnej pani a jej hrôznych zvykoch. Na pozadí romantického ľubostného príbehu s prvkami komiky a tragiky umelecky a výtvarne pôsobivo zachytil Kubal večný boj dobra so zlom. Dobré odpozorované prvky hororu spojené s prirodzeným Kubalovým vzťahom k paródii, vytvorili z Krvavej pani pozoruhodné umelecké dielo hodne Majstra - výtvarníka, autora scenára a režiséra v jednej osobe Viktora Kubala. Umeleca - animátora, satirika, humoristu, karikaturistu a človeka, ktorého milovalo celé Slovensko - od Petroviac pri Sobranciach až po Holíč. Kubal bol samorast. Nápady priam sýpal z ru-káva, bol plný invencií, priamo posadnutý kreslením. Ceruzka v jeho ruke sa menila na čarovný ná-stroj, ktorý bol schopný kresliť od rána do večera. Kreslenie mu bolo každodennou komunikáciou s ľuďmi, čo bolo u neho zvlášť markantné. Viktor Kubal bol kresliarsky génius, ojedinelý príklad, že jedi-ný človek môže nakresliť celovečerný film v rozsahu päťdesiat tisíc obrázkov.

Ako karikaturistu si ho ľudia najviac zapamätali zo stránok populárneho humoristického týždenníka Roháč, pri zrode ktorého stál /spolu s Richterom a Weisskopfm/, a do ktorého kreslil vyše štyri desaťročia. Jeho pôsobivý výtvarný rukopis, populárne kresby a postavičky nechýbali ani v ďalších našich časopisoch. Podľa slov jeho syna Viktora ml. jeho otec nakreslil do 200 tisíc karikatur...

Každému je iste známe, že umelecká dráha majstra Viktora Kubala bola spojená s animovaným filmom. Už v rokoch 1942-1943 vytvoril prvé slovenské animované filmy Únos a Studňa lásky. Jeho všestranný talent - autora námetov, scenáristu, výtvarníka a režiséra vyústil do neuveriteľných 420 krátkometrážnych animovaných filmov, ktoré dali základ ku vzniku pojmu *slovenská škola animovaného filmu*, ktorej sám je nielen zakladateľom, ale aj najvýraznejším predstaviteľom. V kreslených filmoch si vyberal všeobecne známych ústredných hrdinov, ako bol Janko Hraško, Juraj Jánošík, či krvilačná Čachtická pani. Ich čitateľnosť, fantázia a humor ideálne komunikujú s divákmi. Za vrchol jeho filmovej tvorby je považovaný celovečerný film Zbojník Jurko (1976), ktorý na 21. ročníku filmového festivalu v Zlíne získal cenu J. Trnku. A pamätníci si určite pamätajú, že keď film prišiel do distribúcie, kinosály bývali plné do posledného miestečka.

V *humoristicko-satirickom časopise Roháč, vydávaném v Bratislave, v rokoch 1952-1965 pôsobil V. K. ako technický redaktor, grafik a výtvarník*. Od roku 1965 bol umeleckým šéfom, režisérom a animátorom Štúdia animovaných filmov Slovenskej filmovej tvorby. **Peter Závacký**

Pozn.: Úplne bez povšimnutia prešlo v tlačených médiach, v kultúrnych rubrikách, že práve pred desiatimi rokmi zomrel Viktor Kubal /1923-1997/ a súčasne si v tomto roku pripomíname aj jeho nedožitú osemdesiatinu. Kubal bol zakladateľ animovaného filmu a mág kresleného humoru na Slovensku. **PS:** Kubalovi nehrozí, že o ňom niekto pripraví knihu, či nebodaj zorganizuje nejakú prezentáciu... (PZ)

Viktor Kubal je jedným z 25 předních slovenských karikaturistů, jehož profil zařadil do své předlošské „**Knihy o slovenskej karikatúre**“ **Kornel Földvári** (Z této knihy pochází autoportrét V. K. - nahoře) (**GAG-men**)

Vzpomínka na Prešov...

...není zase tak dávná. Má podobu klasického černožlutobílého **katalogu ze Zlatých soudků** (na obr. titulní stránka) a

přišla do GAGu normální (přeshraniční) poštou... Berte prosím toto oznámení jen jako anonci na katalog o 24 stranách, který postupně dorazí zúčastněným autorům. Konatel F. Vico dokonce při své nejbližší cestě do Prahy prý aspoň Pražákům katalog doručí. Sešit obsahuje neuvěřitelný počet snad **sto obrázků!** Z ČUK tu má vtipy Steska, J. Dostál, Hrubý. L. Dostál, Hejzlar, Schubert, Švejdová, Jurkas, Taussig, Vorel, Kovařík, Vyjidák, Mlejková, Tomaschoff, Kubec, Holečková, Kotyza, Bublášepko a Otta. ®

Vlastnit katalog ze slavné, legendární (nebojme se v tomto případě použít oprávněného přívlastku!) ba přímo **kultovní Bordighery**, to je teda nějaká frajeřina! Nevím kdo jich kolik má, ale předpokládám, že až na pár tam kdysi dávno oceněných Čechů jej v naší zemi nevlastní nikdo jiný.

Ba ani níže podepsaný jedinec, pokud mu mozek ještě slouží, nepamatuje, že by nějaký takový katalog kdy zahlédl, byť jen koutkem oka.

Z toho bude vycházet, když usoudí, že i jakákoliv jiná tiskovina, na níž v záhlaví stojí psáno „**29. salone internazionale dell'umorismo**“ a pod tím mezi dvěma prostými linkami: Bordighera (Italy) 26. luglio 1976 - 30. agosto 1976 - má rovněž výjimečnou hodnotu. (Samo-zřejmě sběratelskou, finančně vůbec nevyčísitelnou.)

Nejspíš ani nejde o katalog, aspoň ne v našem dnešním slova smyslu, ale o to, čemu se říká „propozice“. Na 24 stránkách pod modrozlutě vyzdobenou prostou obálkou (viz obr.) se neskrývají žádné vtipy z výstavy, ale zato je tu plno slov a jmen. Nesmírně užitečných textů, neb mj. obsahují seznamy nejrůznějších ocenění, které v tomto průkopnickém italském projektu byly kdy uděleny. Tedy až do roku 1974 (a některé až do r. 1975). Nejde tedy jen o proslulé zlaté palmy a zlaté a stříbrné datle (a též poněkud záhadné bronzové palmy), ale o desítky a desítky dalších cen a uznání, které se v městečku Bordighera rok co rok udělovaly.

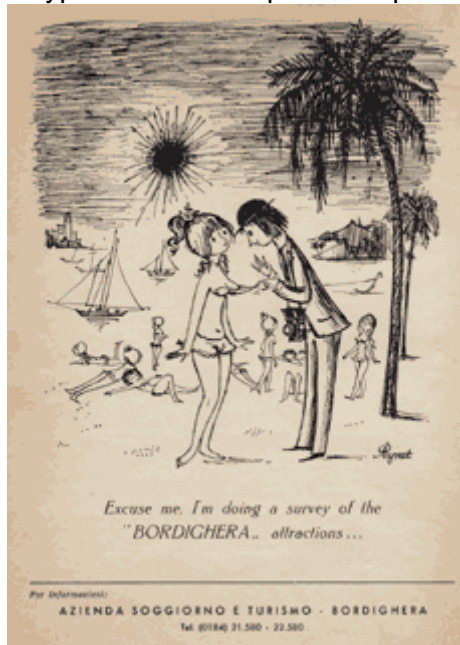
Nebojte se, nemíníme zde prozrazovat ony stovky jmen pod jednotlivými cenami, byť by to hodně napovědělo o faktu, že úspěch v Bordighere nerovná se ocenění v Bordighere. Za úspěch (byť s jistými „úvazovkami“ - u jižních pořadatelů obvykle záleží i na jistých osobních vazbách) nutno brát skutečně jen ty hlavní ceny - tam se také od svého objevují jména té první kategorie, počínaje Raymondem Peynetem (Francie) hned v prvním salonu v r. 1952. A následují mj. Tetsu (Francie, 1955), Gus (Francie, 1957), Cavallo (Itálie, 1959), Barberis (Švýcarsko, 1961), Fremura (Itálie, 1962), Smits (Holandsko, 1964) Born (ČSSR, 1968) resp. Tublek (Turecko, 1969) - ale i další jména jsou většinou té první cartoonistické kategorie. Palmy se však neudělovaly jen za „humoristické obrázky“ - např. v kategorii veselých knih se objevují mezi laureáty Steinberg, Chaval, Sempé, „Jüsp“ Spahr i Schulz... V kategorii comics (je až od r. 1970) Quino... Ale těch cen (včetně za filmy a knihy a časopisy a za bůhví co ještě humoristického) je tu jmenováno asi tři sta!

Další „premi“ - tedy ocenění zabírají zcela stránky 20 až 22. Droboučkým písmem je tu vytištěno dalších asi 400 vyznamenaných... Mezi nimi (nehledáno nijak pečlivě!) je možné objevit také Vlastu Švejnovou, Oldřicha Jelínka, Alenu Dostálovou, Jaroslava Popa, Vlastu Záborského, výběr československých kreslířů (ale také Eryka Lipinského, Szymona Kobylińskiego a Jerzy Flisaka z Polska, Milenka Kosanoviče a Zorana Jovanoviče z Jugoslávie, Corca z Holandska, Lassalvyho z Francie či výběr kreslířů New Yorkeru, kreslíři Punche a karikaturisti Litěraturnoj Gazety z Moskvy). Převažují Italové a Evropané vůbec, za exoty je v seznamu pár Jihoameričanů a Japonců, Rozancev ze SSSR - taková byla prostě mezinárodní scéna kresleného humoru v 50. - 60. letech...

Sešit propozic 29. ročníku Bordighery začíná na druhé stránce celostránkovým seznamem jmen „Comitato d'Onore“. A mezi jmény zaštiťujícími Salon jsou „velké ryby“ včetně (tehdy jen) ministra Giulia Andreottiho a také premiéra Aldo Mora... Pět desítek je těch jmen, včetně předsedy senátu, šéfa svazu žurnalistů anebo ředitele filmového festivalu... Ale to hlavní jméno je až pod krátkým úvodem na str. 3. Podepsána je „il Presidente“ Gigia Perfetto (podle fotky rozhodně perfektní žena). Jenže na jiných fotografiích je všude vidět kohosi podezřele stejného jména - tedy **Cesare Perfetto**. A to je, tedy byl, zřejmě ten hlavní činitel, strůjce i motor celé Bordighery...

Ve svém „*Invito e Bando do Concorso*“ s uzávěrkou 15. luglio 1976 uvádí rozměry prací v kategorii „disegno umoristico“ a též ceny: 1. místo: Zlatá palma, 2. místo Zlatá datle i 3. místo Stříbrná datle; následují další a další kategorie a ceny. Propozice si všímají i složení mezinárodní jury a dalších organizačních záležitostí soutěže a výstavy. A končí adresou: Corso Italia 46 18012 Bordighera (Italia). V sešitě je vložen lístek, účastnický formulář k vyplnění - vlastně přihláška pro zájemce do soutěže (a podklad pro text do katalogu).

Celé *regule* jsou pak ještě na dalších čtyřech stránkách uvedeny ve čtyřech jazycích: francouzsky, anglicky, německy a španělsky. Další stránky jsou věnovány držitelům cen z posledního ročníku včetně fotek z ceremoniálu a také z historie Salonů - však tu lze vidět třeba Sophii Loren, Federicka Felliniho u jednoho stolu s Raymondem Peynetem, ale samozřejmě i slavné karikaturisty - obvykle s cenou, kterou jim právě předává Cesare Perfetto.

Na počátku zmíněná obálka je od švýcarského kreslíře Hanse Mosera (známe ho z Nebelspalteru) a to proto, že právě on získal Zlatou palmu v minulém ročníku Salonu - tedy v r. 1975. Datle za cartoons získali v témže roce Jugoslávec Fazlič a Japonec Makino... Dalšími kresbami spisek vyzdobil Raymon Peynet, jednou to bylo v rámci inzerce na film producenta Bruna Paolinelliho: „*Il Giro del Mondo degli Innamorati di Peynet*“ (Cesta kolem světa se *Zamilovanými* od Peyneta) - režie Cesare Perfetto, hudba Ennio Morricone... Druhou ukázkou vidíte zde - je to reklama na

místní turistickou agenturu...

Bordighera později zanikla. Dle tvrzení zasvěcených, tak zákonitě - se smrtí svého zakladatele. Proto, jak to ostatně bývá v nekrolozích, i tentokrát se sluší podotknout: Zemřela, ale žije v nás dál. nejen v hlavách a srdcích pamětníků, ale také zprostředkovaně v podobě desítek festivalů, které se italskou pramáti inspirovaly a na jejich zkušenostech stavěly. A pokud ještě nezanikly, žijí (z ní!) šťastně dodnes...

I. H. (autor si zde hodně domýšlí a proto vítá jakoukoliv **opravu či doplnění** k textíku)

Ze světa / Turecko, USA, Čína, Srbsko...

Blíženci po turecku: placatý i plastický!

V naší občasné rubrice není o kuriózní dvojici „stejných“ či aspoň zatraceně „blízkých si“ vtipů nouze. Vždyť kdejaký cartoonistický magazín přináší pozoruhodná odhalení. Tohle poslední ovšem je nejkurióznější, neb - jak se zdá - jde o stejné dílo tvořené různými

výtvarnými technikami - ba dokonce. jedno plošné a druhé trojrozměrné! Oba Turci - Sadettin Aygun a Atila Ozer - se takto představují v německo-tureckém magazínu **Don Quichotte**. Podle popisku jde o díla z buharského festivalu humoru v Gabrovu. Aby však nedošlo k nějakému nedorozumění, tady je podrobné vylíčení, jak k tomu došlo:

KARIKATÜRÜ SERAMİKLE YAPTI BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ ALDI.

Anadolu Üniversitesi Karikatür Sanatını Araştırma ve Uygulama Merkezi Müdürü Prof. **Atila ÖZER**'in 1980'li yıllarda çizdiği bir karikatür, Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü Başkanı Yrd. Doç. **Sadettin AYGÜN** tarafından üç boyutlu heykel haline getirildi ve Bulgaristan'da birincilik ödülü kazandı.

Geçen yıl Anadolu Üniversitesi Eğitim Karikatürleri Müzesi'nde düzenlenen - Seramik Çizgi Kahramanlar- sergisi için Seramik Bölümü öğrencileri bilinen yerli - yabancı (Avni, Tombul Teyze, Hasbi, Fatoş, Snoopy, Garfield gibi) karikatür tiplerini üç boyutlu hale getirmişlerdi. Bu sergi sırasında dersin hocası Yrd. Doç. Sadettin AYGÜN de Atila ÖZER'in bir karikatürünü seramik heykel haline getirdi. Bu seramik çalışmayı 18. Uluslararası Gabrovo Mizah Bienali'ne gönderen hocalar Bulgaristan'da ödül kazandılar. 19 Mayıs'ta Bulgaristan'ın Gabrovo kentine gidecek olan Aygün ve Özer hem ödül alacak hem de dünya çapında ün kazanmış bu bienaldeki diğer etkinlikleri izleyecek. (20. 4. 2007)

To je teda, co!? Člověku se tomu ani nechce věřit...

Bart sundal kreslené trenýrky...

...a Amerika řeší nahého **Barta Simpsona** v celovečerním snímku! Nebývalou pozornost médií na sebe strhla informace o tom, že v celovečerním filmu podle seriálu Simpsonovi si Bart (vpravo) sundá trenýrky. Servery Newsweek.com, Movies.ign.com či Rottentomatoes.com rozebírají otázku nahého Barta v mládeži přístupným kresleném filmu. **Celý článek najdete na: <http://www.novinky.cz/11/39/86.html>**

Čína zve na veletrh

14. pekingý mezinárodní knižní festival - výstava cartoons a humoru - má název BEIJING INTERNATIONAL BOOK FAIR CARTOON & COMIC EXHIBITION.

V Pekingu (Beijing) se chystá International Book Fair (IBF), který už třicet let představuje čínské knihy světa a světové knihy Číně. Koná se v China International Exhibition Center od 30. 8. do 3. 9. 2007 na 26.000 - 34.000 m².

Z toho co nás zajímá:

(1) Cartoon: Design package, flash work, animated cartoon advertisements, software and equipment, animated cartoon films;

(2) Comic: Comic books, comic magazines, comic journals, self-products of comic and caricature corporation, work of college or university students major in comic and caricature, excellent work of cartoon amateurs;

Kontakt:

Beijing International Book Fair Management Office (BIBFMO)

Adresa: 1101, No.3 Department, No.6, Wei Bo Hao Homestead No.1, Wei Gong Cun Street, Hai Dian District, Beijing China; Contact person: Mrs. Zhang Fushan; Tel: 86 10 88572986; Mobile: 86 13910063396; Fax: 86 10 88571219-608; **E-mail: bibfcomic@126.com**.

Website: www.zhongman.com

Nosorožec č. 53 visí...

... dosud na webu jakožto Rhinoceros

<http://www.nosorog.rs.sr/index.html>. A má deset

stránek, takových těch webových, přes pár běž-

ných stránek A4 na výšku. Vtipy tu mají jižené, jako Blatník, Otas (Srbsko), Bersani (Itálie) resp.

Sultanovič (B+H), ale také třeba „mohamedov-skočertovský“ PEP - Paulsen z Dánska, Brazilec Barbosa a náš známý z Brna Němec Schlegel. Dominují však Poláci, kteří tomuto číslu dávají více

výtvarný ráz, když vedle Krotose, Misiaka a Sadurského se tu ukazují i „umělečtější“ kousky od Poruczeka, Graczyka a hlavně Frackiewiczze (**viz. obr.**) Většina autorů má více než jeden obrázek (ty jsou skládány jaksi za sebe - na jednom místě je po chvíli původní kresba vystřídána jinou od téhož autora. I v posledním vydání je stále stará nabídka na spolupráci včetně stále „soutěže“ pro autory s humornými cenami. (**Viz rubrika Propozice**)

Reiser knižně!

Přinejmenším Fefík + Douša by měli zpozornět. Vždyť jejich černému guru z prvních ročníků Sorry (bez fóru od „harakiristického“ Francouze Reiserera se kdysi neobešlo jediné číslo měsíčníku) vychází sebrané dílo! Švýcarské nakladatelství Kein a Aber z Curychu hodlá shrnout Reiserovu životní tvorbu ve třech svazcích. První z nich se narodil právě nyní a tamní Galerie Hauptmann - Kampa (to je ta, kde vedou i Slívu) otevřela 3. května t. r. výstavu „**Jean-Marc Reiser (1941 - 1983)**“.

KdoCoKdyKdeJak(a)Proč / FpF; Topor u Staromáku, Vostrý mate stopu....

ČUK / Fór pro FOR: Dedlajna se blíží!

Dalších jedenáct obálek dorazilo na adresu pořadatelů 6. mezinárodního Fór pro FORu do Prahy. Probrali se Češi, kteří vyskočili na čelo v počtu účastníků (ze zatím **16 států**). K 27. dubnu můžeme potvrdit, že došly příspěvky od: Poláčka, Dostála, Nováka, Davida, Kundery, Kubce, Schuberta, Starého a Mareše. A pokud můžeme napovědět těm, co ještě nezačali překreslovat své nápady do definitivní podoby: ušetřte si barvičky, když už nebudete zdi cihlami jen tapetovat anebo stavět šneččí domečky z cihel... To napadlo už více než jednoho výtvarníka před vámi... Uzávěrka „cihelných“ fórů (joke) se blíží, už do ní scházejí ani ne tři týdny - 22. května! A o týden později se schází porota... Tak do toho!

Česká účast v 1. - 5. ročníku Fór pro FORu 2002-2006: 57 - 41 - 27 - 25 - 25 autorů.

Slovenská účast na Fór pro FORu 2002-2006: 11 - 6 - 6 - 5 - 7 autorů.

A **topten** národů dle počtu účastníků v minulých 5 ročnících? Když vynecháme pořadatelskou zemi, tak z celkem 42 zemí, odkud přišla soutěžní díla, vychází toto pořadí:

1. **Polsko** (45), 2. **Čína** (40), 3. **Slovensko** (35), následují Turecko, Srbsko, Německo, Chorvatsko, Ukrajina, Itálie a na desátém místě společně Belgie a Rumunsko se 12 účastníky (za těch pět let.) Jak je vidět, zůstává naše pražská soutěž především vysloveně evropskou záležitostí (s výjimkou Číny)... i když Argentina, Brazílie, Uzbekistan, Azerbajdžín, Indonézie či Nigérie ji dodávají pastřičně globální šmrnc.

Slíva objevil svého Topora...

...na výstavě! „Tak minulý týden se mi vloudil Steinberg, a teď v neděli **Topor**,“ píše GAGu Jiří Slíva a pokračuje. „Byl jsem na výstavě kreseb a vizuálních básní slavného staříka beatníka **Lawrence Ferlinghettiho** v Muzeu Hl. M. Prahy „U Prstenu“ (Týnská ulička), a ve vitríně mezi spoustami originálních verzí jeho vydaných sbírek vidím jeden cenný starý exemplář z r. 1964. Je to sbírka povídek a jednoaktovek s názvem **Routines** (Rutiny) - na obrázku.

Na obálku si Ferlinghetti vybral kresbu R. Topora, kterou objevil tehdy v nějaké publikaci v Mexiku, a uvádí, že autor je sice polsko-francouzského původu, ale jeden z hybatelů mexické skupiny „Los Panicos“ (!) Ona to byla „jakoby skupina“ **Panique**, ale dlouho netrvala a Topor ji tvořil s pár kamarády a to v **Paříži**. Tuhle knížečku od Ferlinghettiho z r. 1964 jsem si koupil loni ve Vancouveru v antikvariátu (jménem Kafka!), radoval se z ní, a myslel si, že už je asi jediná a poslední na světě. A teď lup - kousek od Staromáku ji předvádějí v galerii za vitrinou.“

Zdraví **Jirka Slíva**.

(Jo, a tu výstavu nám Jiří doporučuje - včetně básniček)

Mirek Vostrý z Kralup n. Vl. hlásí novou adresu bydliště pro listovní zásilky: Libertinova 143 Mýto v Čechách; 338 05. E-mailová adresa zůstává beze změn: mirek.vostry@seznam.cz.

Je půl jedenácté večer 3. května 2007 a místo toho, abych si šel čistit zuby, zapínám počítač, abych zaznamenal události dnešního výjimečného večera.

Dnešní vernisáž, v minulém E-Gagu avizovaná jako „Vlasta Mlejnková“ byla věnovaná někomu jinému. Byl to náš edYtor, pan Hanousek, který za pár dní oslaví pětadesátku, a před kterým byla celá akce, která se připravovala asi 2 měsíce, pečlivě utajena.

Před pátou hodinou už se všechno schylovalo k této vrcholné události: výstava byla Kobrou a Růženkou, za pomoci Koutka, Hanáka a Vobra nainstalována. Obrázky od členů ČUKu na jediné téma – *Hanousek* – proudily do sběrného střediska k Jardovi Dostálovi, a od něho elektronickou poštou předsedovi Břet'ovi do HK, který zajistil originální dárek; o tom až později. Dostál obstaral i dort. Šetrný pokladník navrhl nealko občerstvení.

Takže když vstoupil nic netušící oslavenec na mánesovskou půdu, jen těžko skrýval své mohutné překvapení i mírnou dojatost. Paní Hanousková propukla v hlasitý smích. Ostatní se potutelně culili a usmívali.

A nebyl by to ČUK, aby se něco nepo...kazilo. Tentokrát to byl muzikant Pepa Kocůrek. Nestačil se vrátit včas ze zahraničního angažmá. Takže po Kobrově uvítacím projevu, který byl kvůli němu o půl hodiny opožděn, a ve kterém vyzdvihl všechny IH zásluhy, od diplomky, přes organizování mezinárodní soutěže v dobách socialismu (Emil Stadionu), až po založení ČUKu a vydávání GEKu, zahrál zredukovaný Hradčanský orchestr 3 písně, které zrovna nebyly moc veselé. Poté se vyšvihl na pódium Břet'a Kovařík a přednesl oslavnou řeč, uvedenou i v katalogu. (Bylo vidět, že mu to působí mnohem větší potěšení, než upomínací dopisy neplatičům členských příspěvků.) Pak se na scéně objevil narozeninový dort, nesený nikoli štíhlou blondýnkou v plavečkách, jak by tomu bylo v televizi, ale univerzálním zajišťovatelem Dostálem. Na dortu veliký jedlý barevný emblém ČUKu a svíčky s čísly 6 a 5 (=65). Předávaly se dary. Na edYtora se vrhaly ženy i muži, aby mu předávaly květiny, obrazy, knihy, nápoje i – to Kovařík – jediný luxusní, barevný a vázaný výtisk katalogu, který byl vyroben právě pro tuto příležitost v Hradci Králové.

Návštěvníků bylo asi 60 a zdáli se mi méně „laičtí“ ale více „odborní“. Byl tu nejvzdálenější návštěvník – Fedor Vico - Prešov - 900 km, který přivezl i 1. cenu ze Zlatého súdku Jardovi Dostálovi a ostatním katalog. Druhý nejvzdálenější – Pavel Taussig – Frankfurt a. M. – 400 km. Třetí – paní Mlejnková – Brno – 200 km a výborné koláčky (a oslavenenci velký ořechový závin ve tvaru @). A celý zástup čukmenů – Barták, Slíva, Hejzlar, Rakus, Hofman, Hanák, Kohlíček s chotí, Skoupý, Novák, Pillvein, Fojtík, Holý, Dodal, Dostál, Slejška, Vobr, Koutek, Starý, Šourek, Ostatek, Jurkas, pozdě ale přece Košťýř, Setík a Bernard. Samozřejmě Kobra s Růženkou, Radosta, paní malířka Krumphanzlová a několik členů strany MPVMZ. Taková malá valná hromada.

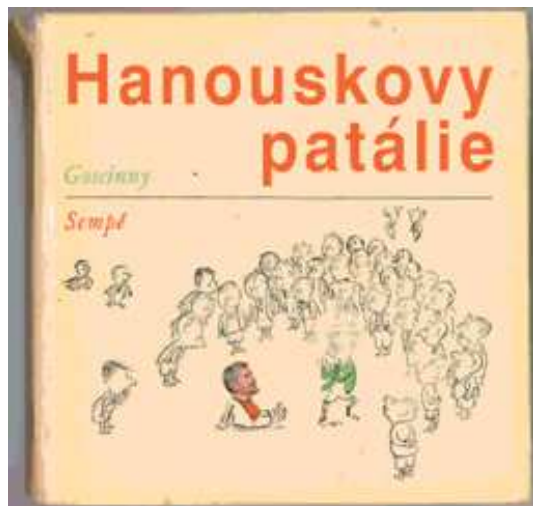
Výstava je zajímavá tím, že každý na edYtora zvolil jiný úhel pohledu. Někdo si vzal na mušku jeho publikační činnost, jiný jeho zdravíčko, nebo těžko uvěřitelný věk. Bohužel jsem počet vystavených kreseb zapomněl spočítat, odhaduji to na 80. A autorů se zúčastnilo 43.

Lidi si bezvadně povídali, viděli se ti, kteří se dlouho neviděli a tak až harašení židlí, které se přestavovaly na večerní koncert nám připomnělo, že už se blíží osmá hodina. Vernisáž, na kterou jsme se všichni těšili, se vydařila. (Roman Jurkas)

Jak se spiklencům z ČUKu podařilo utajit edYtorovi oslavu jeho půlkulatin

Ještě ochromen z včerejší vernisáže, na níž edYtor poklidně krácel jednak s pocitem, že má tento e-GAG pěkně hotový, jednak s gratulací *Vlastě Mlejnkové* k jejímu počítačovému „čunění“, avšak kde na něj hned za vchodem zaútočila **z r a d a** jeho nejbližších, bratrů (i sester) v „čukání“ v podobě jeho jména na zdi, pokouší se narychlo zareagovat již v tomto GAGu...

Díky obětavému *Romanu Jurkasovi*, jenž se ujal zpravodajské práce, mohli jste si už přečíst aktualitu ze včerejšího podvečera. EdYtor slibuje, že v příštím čísle se k celému velkolepému aktu spiklenců k jeho zatím nedožitých (!) narozenin ještě vrátí, včetně sankcí. A záznamu projevů, skenů z katalogu a fotodokumentace. ČUKo-čokodort nebo ten vypečený zavináč - nemluvě ani o lidech - a o vašich obrázcích (bože, těch hnusnejch bradatejch staříků na nich!!) to nelze popsat, to se prostě musí vidět!

Nyní však, vědom si toho, **co všechny zajímá nejvíc** (ach, jak jsme bulvárem zasažení!) poněkud nerad poctivě přiznávám: **do poslední chvíle jsem nic n e t u š i l !**

Ano, vaše radost byla vskutku na místě. Ač nechápu, jak je možné, že to nikdo neprovalil... Povedlo se vám to! Tím strašnějším to bylo pro člověka, jenž si na velké slavnosti (natož pak vlastní!) nepotrpí, vyhýbá se jim, kazí je, rád se skrývá v pozadí, má rád vše dopředu promyšlené, předvídané. No jedním slovem: **H r ů z a !**

A druhým slovem, určeným všem, kdo se na zdařilém zákeřném spiknutí na mou počest podíleli: **D ě k u j i !**

Ivan Hanousek, v. r.

Ilustrace: Roman Jurkas

(Ale nebojte se, že - jen co zamáčknou slzu - že si nezjistím, který hustý týpci to celé iniciovali...)

Humoristické časopisy II / KIKS č. 5 + SATIR č. 50 - Srbsko

Na 1. máje dorazila pošta ze Srbska, kde se Vladica Milenkovič Vlajče (Satir) a „Mazos“ tedy Zoran Matič (KIKS) chlubí (právem) *všem „prijatelům, satiričarům, karikaturistům a ostalim poklonicům“*, že vyšlo už 50. číslo **SATIRa** a 5. číslo měsíčníku **KIKSa**. A těší se na 500. čísla svých humoristických časopisů... Oba si můžete nalistovat:

SATIR: www.artija.net/satir/41-50.html - sadržaj prethodnih brojeva, <http://www.artija.net/satir/50> <<http://www.artija.net/satir/50/index.html>> /index.html - Jubilarni broj 50.

KIKS: <http://www.artija.net/kiks>; <<http://www.artija.net/kiks/kiks.html>> /kiks.html; direktan link za download: <http://www.artija.net/kiks>; <http://www.artija.net/kiks/download/KIKS_br5_maj2007.zip> /download/KIKS_br5_maj2007.zip. www.artija.net <<http://www.artija.net/>>

A co se v „májovém“ **Kiksu č. 5** nabízí? Po dubnovém *Jurkasovi* žádný další Čech zřejmě redakci KIKSu neobšťastnil svým sebraným dílem - a tak jsou tentokrát stránky, včetně těch profilových, obsazeny jen cizinci: Rešad Sultanović - BOSNIA & HERCEGOVINA; Paweł Kuczynski - POLAND; Gergely Basca - HUNGARY; Vladimir Kaza-nevsky - UKRAINE; Nikola Otaš - SERBIA; Ross Thompson - GREAT BRITAIN; Stane Jagodic - SLOVENIA; Jovan Prokopljević - SERBIA; Pooya Sareh - IRAN; Oleg Goutsol - UKRAINE; Cai Lian - CHINA; Dou Songlin - CHINA; Li Wei - CHI-NA; Arsen Gevorgyan - ARMENIA; Bahram Azimi - IRAN; Yang Xin - CHINA; Zhu Cheng - CHINA; Abedin Mohammadi - IRAN; Juan Matías Loiseau (Tute) - ARGENTINA; Seyran Caferli - AZERBAIJAN; Rene Bouschet - FRANCE. Stripy nakreslili: Slobodan Srdić - SERBIA; Jakša Vlahović - SERBIA; Simon Vučković - MONTENEGRO; Luka Bokonjić - SERBIA; Carlos Alberto da Costa AMORIM - BRASIL; - a pan domácí: Zoran Matič Mazos - SERBIA.

Nejzajímavějším materiálem 5. čísla měsíčníku je pár stran věnovaných In memoriam: **CIVA = Osvaldo Cavandoli (1920 - 2007)** autorovi slavného kresleného filmu "La linea"; je tu rozhovor se Slobodanem Srdičem a výsledky soutěže Golden Helmet 2007, Krusevac - SERBIA. Z propozic pak 8. Tehran International Cartoon Biennial. (Znáte z týdeníku GAGu)

Výsledky / Čína, Belgie, Srbsko

Olympijská Čína - březen:

The 1th International China Olympic Cartoon Competition Monthly Prize - March, 2007

Kvalita čínské cartoonistiky stoupá? Anebo na soutěžení v Číně celý svět s výjimkou Íránců kašle? Toť otázky, jež se naskýtají při pohledu na výsledkovou listinu Olympijské soutěže - březnová etapa.

- A) Olympic section - Winning Prize - Dou Songlin (Čína)
- B) Free section - Winning Prize - Cai Lian (Čína)
- D) Special prize for caricature - Li Wei (Čína)
- Honourable Prize - Arsen Gevorgjan (Armenie)
- Honourable Prize - Bahram Azimi (Irán)
- Honourable Prize - Yang Xin (Čína)
- Honourable Prize - Zhu Cheng (Čína)
- Honourable Prize - Abedin Mohammadi (Irán)

Zvláštní cenu za karikaturu získal Li Wei z ČLR za tuto karikaturu fotbalového Ronaldiña:

6th Euro-Fruitcartooneale 2007 - Belgie

Pokud nikdo jiný belgickou „ovocnou“ soutěž neobeslal, pak je málem **absolutní úspěch domácích kreslířů** pochopitelný (ale nemá zas tak velkou váhu). Pokud ovšem šlo o soutěž vydatně obeslanou z ciziny, je to smutná vizitka pro jury jmenovanou pořadatelé (a výstraha pro případné další ročníky - neobesílat!). Velice by nás zajímalo, zda se mezi letošní soutěžící vešel i někdo z ČR, nevíte to?

- First Prize: [Tony Houbrechts](#) - Belgie
- Second Prize: [Tony Tasco](#) - Belgie
- Third Prize: [Jan Thomas](#) - Belgie
- Prize of Province Limburg: [Luc Vernimmen](#) - Belgie
- Prize of Sint Truiden: [Jan Dufour](#) - Belgie

- Press Prize: [Frans Mensink](#) - Netherlands
- Prize of Cultuurraad: [Stefaan Provijn](#) - Belgie
- Prize of Tourism: [Richard Demot](#) - Belgie
- Kever Prize: [Ernest Metz](#) - Belgie
- Prize of Academy: [Oleg Goutsol](#) - Ukrajina

MEĎUNARODNI FESTIVAL HUMORA I SATIRE Zlatá přilba; Kruševac - Srbsko

Golden Helmet - Zlatá přilba - Zlatna kaciga

Téma: «IGRE NA SREĆU»

Kategorie:

KARIKATURA:

«ZLATNA KACIGA» 2007

1. cena - Pawel Kuczynski, Polsko
2. cena – Gergely Basca, Maďarsko
3. cena – Vladimir Kazanevski, Ukrajina

Speciální diplomy: Nikola Otaš, Srbsko; Stane Jagodičič, Slovinsko; Ross Thompson, Velká Británie.

STRIP:

Jakša Vlahović, Srbsko

□ PORTRET KARIKATURA:

Jovan Prokopljević, Srbsko

Propozice / Ukrajina, Španělsko, Chorvatsko, Makedonie, Čína (a Nosorožcov)

VII. International Cartoon Contest “Independence” (Nezávislost) - Ukrajina

Téma: "Billiards" (biliár)

Bez omezení výtvarné techniky, jen originály - fotokopie a práce na elektronických nosičích se nepřijímají. Karikatury nesmí obsahovat žádné dialogy - jen beze slov.

Formát jednotný: **A4** (297x210 mm).

Počet: maximálně 3 práce - Na zadní straně každé práce musí být úplné jméno a spojení na autora. Přihláška s fotkou musí být přiložena u zaslaných prací.

Deadline: 25. 7. 2007

Ceny: 1. místo - USD 300, 2. místo - USD 250, 3. místo - USD 200, a 10 cen „awards of success“.
Katalogy s vybranými pracemi získají autoři zdarma.

Adresa:

Kazanchev K.

“VII International Caricature Contest Independence”,

PO Box 17,

Kiev, 03142,

UKRAINE

Info: www.cartoon.org.ua; e-mail: kazanchev@ukr.net

7. International Contest of Pictorial Humour + Flash Humour - Barakaldo (Španělsko)

Město Barakaldo pořádá "New technologies" - tj. **7. mezinárodní soutěž výtvarného humoru.**

The cartoonists will send a work of illustrated humour or FLASH in relation with new technologies which have a considerable impact on the day to day life (mj.. internet, biologie, letectví, telekomunikace, medicína atd.) Jde o to občanům přiblížit novinky ze světa vědeckého pokroku...

Téma:

New technologies (Nové technologie)

Deadline: 8. 10. 2007

1. Applicants:

Počet: max. 3 díla.

2. Form and size:

Jen originální díla, s ne více než 1 mega., stránka 800 x 600 pixels, a minim. 72 pixels per inch. Autoři musí připojit jméno a další informace o sobě, jinak nebude připuštěn do soutěže.

3. Languages:

Pouze dvě řeči mohou být použity: *spanish and basque.*

4. Presentation:

E-mailem je třeba poslat: *names, surnames, address, date of birth, passport number, telephone number.* Současně s tím i obrázky ve formátu JPEG, GIF, GIF animated or FLASH.

5. Place and deadline of the application:

Adresa pro zaslání:

hermesbarakaldo@barakaldo.org do 8. října t. r.

6. Virtual showing:

The city contemplates realizing a public diffusion of the works presented and lately selected by the panel.

7. Awards:

Ceny "Hermes de Barakaldo" budou uděleny ve 2 kategoriích:

Animated category:

1st prize: 1.200 euros

2nd prize: 800 euros

3rd prize: 600 euros

Non-animated category:

1st prize: 1.200 euros

2nd prize: 800 euros

3rd prize: 600 euros

8. Panel:

Nejlepší práce vybere jury první prosincový víkend v Barakaldo. *The city leaves to the panel the possibility to declare no winners, according to quality criteria.*

9. Other determination:

Taking part to the competition implies the acceptance of the conditions overhead. Direct contact with God, supported by big religious leaders of different religions.

3. MEĐUNARODNA IZLOŽBA KARIKATURA – SOLIN 2007 (Chorvatsko)

Pořadatel: Město Solin.

Téma: 1. volné

2. archeologie

Příspěvky: musí být originální, na zadní straně opatřeny jménem a adresou.

Počet: max. 3 práce

Formát: max A3 (30 x 40 cm)

Uzávěrka: 15. 8. 2007

Na obálku nutno napsat:

TISKOVINA BEZ VRIJEDNOSTI

Adresa:

MEĐUNARODNA IZLOŽBA KARIKATURA

DOM ZVONIMIR

Kralja Zvonimira 50,

21210 Solin,

Croatia

Ceny a uznání:

1. cena: ZLATNA MEDALJA + 1001 EUR

2. cena: SREBRNA MEDALJA + PLAKETA

3. cena: BRONČANA MEDALJA + PLAKETA

Cena města SOLINA: 3x

Cena TURISTIČKE ZAJEDNICE: 2x

Výstava: bude ve výstavní síni domu kultury

„ZVONIMIR“ v Solinu 15. 09. 2007.

Katalog: Každý autor, jehož dílo bude vybráno na výstavu získá katalog.
Vracení: Práce se vracejí na žádost a náklady autora. Oceněné práce zůstávají vlastnictvím pořadatele.

Podepsán: Predsjednik 3. MEĐUNARODNE IZLOŽBE KARIKATURA SOLIN 2007
Karikaturist-ilustrator MARKO IVIĆ
Přihláška:

Entry form

IME	-----
PREZIME	-----
PSEUDONIM	-----
ULICA	-----
POŠTANSKI BROJ	-----
GRAD	-----
ZEMLJA	-----
BROJ TELEFONA	-----
E-MAIL	-----
FAX	-----
BROJ RADOVA	-----
MUŠKO-ŽENSKO	-----

"RHINOCEROS" Cartoon Contest! (Srbsko)

Magazin "Nosorog" zve cartoonisty k účasti na permanentní soutěži (v Kalendáriu neheleďte!).

Téma: RHINOCEROS (zvíře - nosorožec)

I) celé

II) hlava, nebo

III) jenom noosorožcův roh

Technika: všechny

Počet: jak se komku zachce

Deadline: Ne (*ale lepší zní: Konec světa - The End of The World*)

Ceny (Pozor: legrační!):

First Prize:

- Direct contact with God, supported by big religious leaders of different religions

Second Prize:

- Two ticket on first commercial fly to Venus, organized by Bill Gates and Roman Abramovich

Third Prize (and most interesting):

- One month (or more) spending summer time in bungalows in Guantanamo, Cuba, supported by US Army

Few special Prizes:

- Alone in boat by Atlantic Ocean

- One night by clone of Bloody Mary

- Tornado fly direct in Missouri (or Misisipy, as you wish)

- And much more prizes that will surprise you

Porota (ještě legračnější):

(with help of some extrasence persons):

Grof Dracula, from Balkan, Romania

Emperor Neron, from Rome, Italy

Atilla, Gods Whip, from Mongolia, Asia

Tzar Idi Amin Dada, childeater, from Africa, and his last place, Saudi Arabia

Specially, George Bush, President of US, to protect us if anyone send nuclear, chemical or biological cartoons!

You see, we have highest rank of Yuri, so you may be sure that decision will be fair.

Every selected cartoon will be put on "Nosorog" web Gallery, or/and in paper magazine.

Práce pošlete e-mailem na adresu:

nosorog@blic.net

Best wishes!

Magazine "Nosorog"

<http://www.nosorog.rs.sr/>

9. INTERNATIONAL COMICS ART FESTIVAL, Prilep - Makedonie

(V Kalendáriu e-GAGu neheleďte - jen comicsy!)

„UNLIMITED COMICS” - Prilep; Macedonia

The “Byzant” Visual Art Center pořádá 9. Annual international Comic art exhibition v městě Prilep, Macedonia. **Téma: "Integration"** (Sny, život, hranice, válka, sex, jídlo, sporty, lidi, zoo, příroda...)

Účast je otevřena pro všechny humoristy. Formát: pouze 21 x 29,7cm (A4). Pošlete jen dobré laserové kopie - všechna díla musí být vpředu jménem či iniciálami umělce a vzadu musí být opatřena jménem, příjmením, adresou, telefonem a e-mailem autora. Na obálku pište: PRINT OUT OF VALUE”.

Deadline: 30. 12. 2007 pro autory z Balkánu, 28. 12. pro ostatní země.

Adresa:

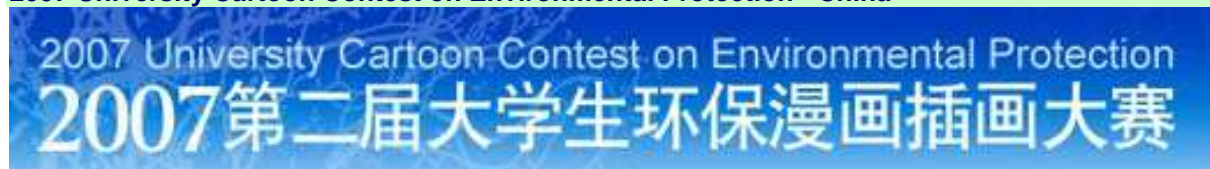
„VIZANT“ - Visual Art Center
„Dimo Narednikot“; 58
7500-Prilep, MACEDONIA
Info: Attn:comix-expo
Tel:++389-48-430-365
Ukázky došlých stripů: www.vizant.org.mk
Kontaktní osoba: Spira Dimos
e-mail: tao_of_lifemkd@yahoo.com

Výstava - bude.

Katalogy: „Vizant“ garantuje katalog s min. 160 stránkami a po výstavě zašle knihu všem vybraným umělcům.

Ceny:

Invited 5 artists on international comic art collony in Macedonia traveling expenses, visa, accomo-dation is a to ensure from organizateur.

2007 University Cartoon Contest on Environmental Protection - China**Green and the Olympics****Deadline: 20. 5. 2007**

Téma: Green and the Olympics (Zelení a olympiády) Souvislosti OH a ochrany životního prostředí. Contributions relating to environment-protection are accepted as well.

Účastníci: soutěž je oteřena **pro všechny univerzitní studenty!**

Ceny:

1. cena [1 osoba]: RMB5000 and certificate
 2. cena [2 osoby]: RMB3000 and certificate
 3. cena [3 osoby]: RMB1000 and certificate
- Excellent Prize: [80 osob]: souvenir and certificate

Weekly Champion: souvenir (Weekly Champions are chosen by clicks and votes of the contributions every week during the competition.)

Pořadatelé: News Cartoon, China Environment Protection Foundation, China Newscartoon Society, China Daily Website.

Počet prací: bez omezení.

Formát: ne větší než 210mm x 297mm. Na zadní straně název, jméno, adresa a kontakt.

If you submit your contribution **via email**, please follow the resolutions: 300 dpi (file size no bigger than 2MB) - JPG - RGB - longest side of the file should be under 1000 pixels.

Explanation **of paper** contributions: names of the work, author and university are necessary, author's pen name is selective. Caption of email contribution should be at TXT format. Submission Format

1. Register on the competition webpage, fill in your real information and upload your submission.
2. Email your submissions to: mhds@chinadaily.com.cn.

3. Mail your submissions to the following address: 6/F, B3 Tower, ziguang Building, No.11 Huixin Dongjie Beijing 100029, P.R. China. Please mark Cartoon Contest on the envelope.

All participants need to register for the competition by completing an entry form. Fill the form with real information. The copied is acceptable.

Kontakty: Address: New Cartoon, 6/F, B3 Tower, ziguang Building, No.11 Huixin Dongjie Beijing 100029, P.R. China - Tel: 86-10-8488-3658/84883652 Ms.Liang or Mr. Zheng. Entry-form:

Website: <http://www.newscartoon.com.cn/> - Email: mhds@chinadaily.com.cn

Some illuminations

1. No fees needed for the competition - 2. Awarded contributions will be shown on News Cartoon - 3. Weekly champions are selected according to the votes and clicks. - 4. Online votes and professional jury's suggestion both have impact on the results - 5. The result will be publicized on New Cartoon and other newspapers or websites.

Jury: The jury is made up of famous cartoonists, university professors and experts of environment-protection. The winner will be announced on 5. 6. 2007

Jména z Íránu

Íránské „**Produktivita**“, soutěže s uzávěrkou koncem dubna, se dle pořadatelů zúčastnili z České republiky pouze 2 autoři: **Roman Kubec a Evžen David** (k 1. 5. 2007). Ze Slovenska jen Ľubomír Kotrha, z Polska sedm karikaturistů, ®

Na obr.: oceněný vtip *Finna Graffa* (Norsko) z Dutch festivalu Bergen 2007(Nizozemsko) - lidé a náboženství...

No tedá! Nezbláznil se nám ten květen?

Přestože už jsme museli z *Kalendária* vyškrtnout dvě soutěže jež by nestihl ani Rychlonožka (či spíš Rychloručka!), stále ještě měsíc lásky nabízí poněkud příliš těch dalších...

Plných 14 jich nám tu zbylo a tak je opravdu z čeho vybírat. O tom, že vybírat bude muset i ten nejpilnější z členů ČUKu, vůbec nepochybujeme. Vždyť i kdyby to autor bral po skupinách dle uzávěrek, musel by běžet na poštu s obálkami aspoň třikrát...

Ale pořad lepší než kdyby proběhl květen bez jediné soutěže, bez jediné výzvy. Takto máme možnost nejen se zúčastnit obou „povinných“ tuzemských slavností (kdo by netoužil vidět své dílko na výstavě - natož pak v katalogu!) ale ještě si můžeme z nabídky vyzobát některé akce přespolní.

Bukovina v Rumunsku láká určitě už tím, že loni v ní příznivě dopadli naši kolegové. Německé podniky mohou být zase zajímavé svým jiným pohledem na cartoons, než jaký známe z Balkánu a Blízkého východu. Z tureckých soutěží by byla určitě čest mít své jméno v katalogu prestižního Aydin Dogan, belgická soutěž láká už svým „fotbalovým“ námětem...

Konečně: v mezinárodním Kožuchowě, jenž svou úrovní a „technickou hodnotou“ šlape na paty slavnému polskému Satyrykonu, se prosadil hned zpočátku až nejvyšší český *Kovařík* - tak proč by tu nemohl jednou uspět i nějaký *Kovář*?!

Abychom to však nezamluvili: během pouhého týdne se v máji sejdou dvě „české“ uzávěrky. Tak do práce a hurá na poštu: kdo zaváhá, letos už ne(za)bere... Další příležitost dostane na domácí půdě zase až za rok! (Gag-men)

Hodně „časovaná“ *BOMBA!* Barták má cenu z Dutch cartoon-festivalu!

Opožděná aktualita z *Holandska*: Barták získal *Ton Smits Prize* (to je známá cena pro nejzasloužilejší mistry karikatury - vlastně za životní dílo) *Blahopřejeme!*

Současně se omlouváme, že jsme toto ocenění nezveřejnili v posledním e-GAGu ve výsledkové listině. Leč organizátoři ve svém seznamu vítězů ji neuvedli. Proto i další portály cartoons tuto významnou cenu opomněly uvést. Ani sám autor se nám nepochlubil - byť ji v Nizozemsku převzal osobně! Prostě nikdy v historii GAGu nezaznamenaná *komunikační tragédie!!* Informaci nakonec přebíráme z třetí ruky - na 1. máje od polského „vševěda“ *Mirka Hajnose!* Tady to všechno máte:

Kompletní listina laureátů 15. Dutch Cartoonfestivalu:

First Prize: *Ann Telnaes* - USA
 Second Prize: *Frank Hoffmann* - Germany
 Third Prize: *Robert Rousso* - France
 FECO Prize: *Pavel Constantin* - Romania
 TULIP Prize: *Len Munnik* - Holland
 KEVER Prize: *Lejon de Borger* - Belgium

TON SMITS Prize: Miroslav Bartak - Czech Republic
 Mentions: *Michael Kountouris* - Greece;
Musa Gümüs - Turkey; *bTan Oral* - Turkey;
Clive Collins - UK.

KALENDÁRIUM	AKCE 2007	DATUM	GAG č.
Póózdě!	„Podvod“ - Záhřeb, Chorvatsko	3. 5. 2007	07-06
květen	„We Globalise“; Bukovina -- Suceava, Rumunsko	15. 5. 2007	07-11
	„Vlk“ - Bonn, Německo	15. 5. 2007	07-11
	„Cenzura“ - Aachen, Německo	15. 5. 2007	07-13
	„Nábytek dělá domov“, VII. bienále - Písek, Česko !!!	18. 5. 2007	07-10
	Aydin Dogan - Istanbul, Turecko	18. 5. 2007	07-04
	"Провайдеры Средиземья" - Rusko, e-maily - New	20. 5. 2007	07-17

